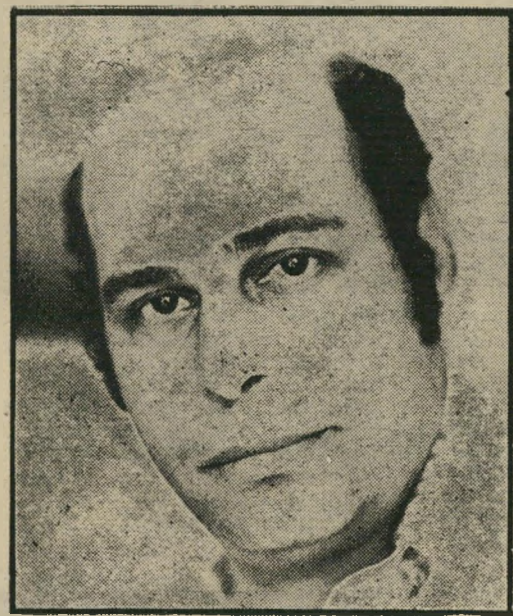

ב מבט ראשון נראה תיק המידע שהגיע להעולם הזה מושלם. ממש חגיגה לעיניים. כל עיתונאי העוסק בהכנת כתבת-תחקיר, שואף להגיע למקורות-מידע רחבים ככל האפשר, כדי ללמוד היטב את הנושא. הפעם, דומה כאילו נתגשם חלומם של העיתונאי במלואו. הוא קיבל לידיו תיק עבה, ערוך בצורה מיקרופיל, ובו מיסמכים מצולמים שלצידם דיבריה-סבר, הכל ניראה מושלם ואמין. אך למעשה, מושלם מדי. עובדה זו עוררה חשד שגם אין התיק אלא מוקש, מלכודת-פתאים שגשלה מתוך כוונה שלאחר ההתרשמות משפע המיסמכים לא יוכל העיתון אלא להרוס את מעמדו של איש-ציבור. בדפיה-הסבר שצורפו למיסמכים המצולמים סופר, כי דניאל ויינמן, חבר מועצת עיריית גבעתיים, הוליד שולל את חברת שיכון עובדים, הצליח לרכוש מחברה זו דירה במסגרת מיפעל דיון לזוגות צעירים, למרות שלא עמד

כל אותה סידרת תצלומים שהוכיחה, כביכול, כי לוויינמן דירה משלו, נועדה לצרכי הכשלה בלבד. הם התייחסו לדירה שנרכשה שלוש שנים אחרי שוויינמן חתם על חוזה עם חברת שיכון עובדים. לא היה כאן מעשה פלילי, כפי שניסו להעמיד, אם כי מבחינה ציבורית אין ספק שהיה במעשה טעם חמור לפגם, ברגע שמצבו הכלכלי של ויינמן השתפר, ועלה בידו לרכוש דירה משלו במחירי השוק החופשי הוא היה חייב, כאיש-ציבור, לבטל את חוזהו עם חברת שיכון עובדים, לבקש חזרה את כל סכומי הכסף שהפקיד. תיק המיסמכים שהועבר למערכת, ושניסה להוכיח כי ויינמן עבר שורה של עבירות פליליות, התפוצץ כבלון נפוח. נותרה עובדה אחת — פקיד בעיריית גבעתיים, מילדי-טיסותיו של ראש-העירייה קרייזמן, הקדיש ימים ולילות כדי לבנות תיק מפוברק, שנועד להכשיל אחד מנבחרי הציבור של מועצת עיריית גיבי עתים וללכלך את שמו.

בדיקת עברו הציבורי של קרייזמן מגלה, כי שיטות מוזרות של לוחמה ביריבים פוליטיים אינן זרות לו כלל. **אני, ארצות אותו!** **ב** ינואר 1961, כאשר כיהן קרייזמן כסגן-ראש-עיריית גבעתיים, הוא הסתכסך עם יהודה שולמן, חבר סניף המפלגה בגיבעתיים ועסקן פעיל בה. קרייזמן שיגר אז לשולמן מיכתב, שבו נאמר: „בידיעה ברורה שהגך שקרן ופרובוקטור יחד, ונוהג זה מזמן להטיל בי דופי, הנני תובע אותך להתנצל מייד בפני ובכתב. החלטתי לגלות את כל ישותך בפני המזכירות והסיעה גסייחד. אגולל את כל ישותך המוסרית בשלושה מישורים: א. בשטח עבודתך; ב. בתחום חייך הפרטיים; ג. בתחום פעילותך במפלגה.

שליח נדבן ענייה

מתנגד ויינמן

„החלטתי להוכיח לפני כולם כי אתה איש פסול ומסוכן לציבור, ויש להוקיע אותך.“ מיכתב זה הועבר עליידי מקבלו לוועדת-הביקורת של המפלגה, בראשות נחום שדמי, שקבעה בישיבה ביום 5.4.62, כי מעשהו של קרייזמן „מהווה מעשה חמור מאד על-פי סיגנונו הגס והמאיים. ההתפרקות הבתל-מרוסנת של יצרים, כפי שמתגלית במיכתב הנ"ל, מהווה חוריה ציבורית מיוחדת. המעשה מחייב תגובה נמרצת.“

קרייזמן לא התרשם מדו"ח הוועדה. הוא המשיך במעשיו, בכנס הוועדה החשיעית, בעת שנבחרו חברים למרכז המפלגה, הוא לא נבחר. הוא התפרץ כלפי אחד מחברי המפלגה שעמד בראש המתנגדים לו, בנוסח: „אני אהרוג אותך! אני ארצח אותך! אפוצץ את בית הסניף עד שיעלה באש כפסטרית-עשן!“ השתוללות פרועה זו של קרייזמן, ומיכתב-תלונה של הנפגע, שבא בעקבותיה, גרמו כינוס ועדה מיוחדת, בראשות לוי אשכול המנחה, כדי לדון בהתנהגותו של קרייזמן. הוא ניגון בחומרה.

חבריה-הכנסת מסיעת המערך, עדי אמוראי ומיכה חריש, המתגוררים בגיבעתיים, עוקבים מקרוב אחר הסיכסוכים החריפים בין קרייזמן לבין דני ויינמן, הפועל ללא-אלות כדי לחשוף ברבים את מעללי ראש העיר.

אמר ח"כ חריש: „יש פה מקום למחשבות נוגות, בקשר למה שקורה כאשר עובדי-עירייה, בשעות עבודתו בעירייה, תוקף את האיש הנלחם נגד ראש-העיר ומנסה לגלות פגולות חריגות. את החומר שוויינמן אסף העברתי, עם עדי אמוראי, ליועץ-המישפטי-לממשלה, ומשם עבר הנושא לטיפול מבקר-המדינה, שיחקור בקפדנות את ההאשמות ויגלה אם יש בהן ממש.“

ואילו ח"כ אמוראי הוסיף ואמר: „מצער לחשוב, כי אדם שבא למלא את חובתו הציבורית ויוצא בהאשמות נגד ראש-העיר, מוצא עצמו לפתע חשוף, מנודה משאר חברי המועצה ונתון לגל השמצות.“

בכל הפרשה הסבוכה הזו טרם עיכל כנראה, קובא קרייזמן, עובדה חשובה אחת — הפעם הוא ניתקל בטיפוס שאינו מתכוון להתכופף בפני מסעי-הרדיפות הפרוע המתנהל נגדו. במקום או במאחר, כל ההאשמות שהוא משמיע כיום כנגד ראש-העיר תיבדקנה ביסודיות, והמימי צאים יובאו לידיעת הציבור הרחב.

ראש עיריית גבעתיים
קובא קרייזמן ניסה,
באמצעות שליח, להכשיל
את העולם הזה ולספק
לו מידע כוזב שנועד
לפגוע בחבר-מועצה
יריב הנלחם בו

בשנה האחרונה פרץ סיכסוך חריף בין ראש העיר קובא קרייזמן לבין דני ויינמן, אחרי שזה האחרון פנה אל המוסד-לביקורת של מיפלגת-העבודה, בבקשה שידון ויפסוק בקשר להתנהגותו של קרייזמן כאיש-ציבור וכשליח מיפלגה. ויינמן האשים את קרייזמן בשורה ארוכה של מעשי-שחיתות, הפוסלים אותו מלשמש כי שליח-ציבור, כראש-עיר.

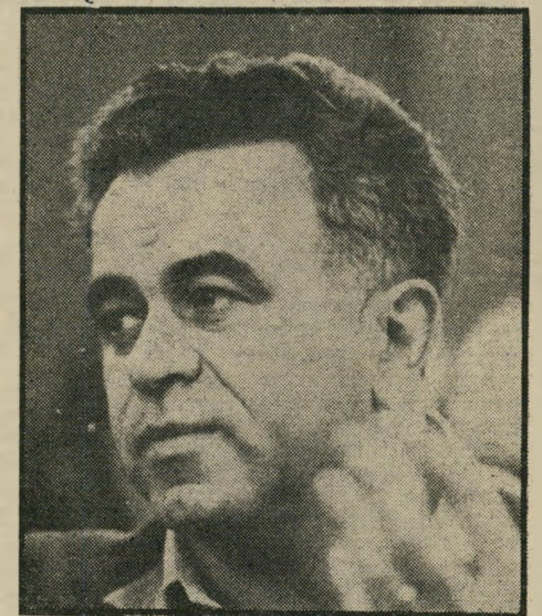
לאחר פירסום דבריה-האשמה אלה החלו מתרחשים דברים מוזרים. ויינמן החל מקבל לביתו מיכתבי-איום עלומי-שם, רחובות גיבעתיים הדועפו כרוזים אנונימיים, שבהם צויין כי הוא נוכל ושקרן. איש-ציבור בגיבעתיים קיבלו מיכתבים מקרובי-מישפחתו של ויינמן בהם התי- לוננו קרובי-המישפחה כי ויינמן עשק אותם והוציא מהם כספים במילמה. לאחר בירור קצר הוברר, כי איש מבין כל אותם קרובי-מישפחה אף לא ראה את המיכתב-בים, לא חתם עליהם ולא שמע אודותם מימיו.

אין כל עדות לכך שידו של קובא קרייזמן היתה במישלוח המיכתבים ובהפצת הכרוזים, כשם שאין כל עדות שאותו פקיד-העירייה, חביבו של קרייזמן, שמסר למערכת העולם הזה את תיקי-המיסמכים הכוזב, פעל ביוזמת קרייזמן. אבל יש עובדה אחת, הנותנת מקום להיזהרים חמורים בנושא זה.

בצהרי יום החמישי ה-31 ביולי, התקשר כתב העיתון עם ראש-העירייה, כדי לשמוע את תגובתו על האשמותיו של ויינמן. קרייזמן דחה בתוקף את כל ההאשמות הללו, אמר כי ביקש ממשרד מבקר-המדינה לבדוק את ההאש-מות, כדי שתוכח פחות. בהמשך השיחה ביקש קרייזמן ששמו לא יפורסם לכתבה. מובן שלא הובטח לו דבר.

עוד באותו יום, כעבור שעות בלבד, צלצל לביתו של הכתב פקיד העירייה שהעביר למערכת את התיק-המיסמכים בנושא ויינמן, וביקש ששמו של ראש העיר לא יוזכר בכתבה. לשללה הדוע הוא סבור ששמו של קובא יוזכר, השיב כי ידוע לו שלפני שעותיים התקשר הכתב אל ראש העיר וביקש את תגובתו בקשר להאש-מותיו של ויינמן. הכן, כאדם שהמציא את החומר, הוא מבקש ששם ראש העיר לא יוזכר.

אחרי שיחה טלפונית זו נסתלקו כל הספקות. לא נותר עוד צל של ספק כי ראש העיר אכן יודע היטב על מעשיו של התקדי שלו בעניין ויינמן, וכי עתה ניסה ראש העיר להפעיל את האיש, למנוע שירבוב שמו לפרשה.

ראש-עיר קרייזמן

בקריטריונים המזכים אותו לרכוש דירה לפי תוכנית זו, בתצלום „בקשה להרשמה“ שפורסם עליידי חברת שיכון עובדים צויין בסעיף 1 כי: „אין לגרשם דירה בבעלות או בחכירה.“ שני תצלומים ממישרדי הטאבו וממינהל-מקרקעי-ישראל הוכיחו שוויינמן היה בעליה של דירה בגיבעתיים.

שני תצלומים נוספים הוכיחו כי ויינמן ממשיך להתגורר בדירתו זו, ואילו את הדירה שקנה במסגרת המיפעל לזוגות-צעירים מכר זמן קצר אחרי שנסתתמה בנייתה.

בתצלום „מיפעל לזוגות צעירים“ שנתפרסם מטעם חברת שיכון עובדים ושהועבר בין שאר המיסמכים, צויין כי התוכנית מיועדת „לזוגות צעירים אשר נישאו אחר תאריך 1.1.67, או אשר יינשאו עד תאריך המסירה.“ בתאריך תעודת-הנישואין המצוייה במישרד-הדחות כי-רמת-גן, רשום בבירור כי ויינמן התחתן ב-11.9.1963. בתצלום העתק אותה תעודה, כפי שצולמה במישרדי שיכון עובדים, צויין תאריך-הנישואין כ-11.9.68. דף-ההסבר קבע כי ויינמן ייף את תאריך נישואיו.

תיק מרשיע
„תפור בהזמנה“

ח קירה ראשונה גילתה, כי הבחור שמסר את תיק המידע למערכת העיתון הוא פקיד עיריית גיבעתיים, ונחשב כחביבו של קובא קרייזמן, ראש העיר. מחברת שיכון עובדים הסתבר, כי אותו בחור קיבל לידיו את התיק של ויינמן, אחרי שהציג עצמו כעובד העירייה הזקוק לתיק בתוקף תפקידו. בירור נוסף העלה כי לעיריית גיבעתיים אין עניין כלשהו בתיקו של ויינמן, וכי פקיד-העירייה לקח את התיק מתוך כוונה אחת ויחידה — לבנות אוסף מיסמכים מעוות, שיפגע בדמייתו של ויינמן כאיש-ציבור. הסתבר גם כי בתיק המקורי מופיע תאריך הנישואין הנכון של ויינמן, התאריך שונה רק בתצלום. ראשי שיכון עובדים ציינו, כי ויינמן הגיש בקשה ובה העלה מיספר גימיקים מדוע יש לאפשר לו להצטרף לתוכנית, למרות שנישא ארבע שנים לפני התאריך הקובע. גימיקיו היו משכנעים, ובקשתו אושרה.